

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Διάλογος είναι μια μορφή επικοινωνίας ανάμεσα σε δύο ή περισσότερους ανθρώπους για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με ένα συγκεκριμένο θέμα, για την εύρεση της αλήθειας, την επίτευξη μιας συμφωνίας ή την επίλυση διαφορών.

ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Εσωτερικός (προσωπικός): ο ενδιάθετος λόγος, ο διάλογος με τον εαυτό μας που οδηγεί στην ενδοσκόπηση, την αυτοκριτική, την αυτογνωσία και τον αυτοέλεγχο.

Εξωτερικός (διαπροσωπικός): ο καθημερινός διάλογος ανάμεσα σε δύο ή περισσότερους ανθρώπους με συγκεκριμένο αντικείμενο. Το θέμα του μπορεί να είναι οποιοδήποτε: πολιτικό, αθλητικό, επικαιρικό, επιστημονικό, κοινωνικό, φιλοσοφικό, επαγγελματικό, εθνικό, πανανθρώπινο κ.ά.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

- 1) Δημοκρατικό περιβάλλον, που διασφαλίζει την πολυφωνία, την υπορρήγια λόγου - αναλόγου, ελευθερία εκφράσης.
- * 2) Σεβασμός και ανεκτικότητα στις απόψεις του συνομιλητή.
- * 3) Μετριοπάθεια, διαλλακτικότητα, αμοιβαίες υποχωρήσεις και μη διεκδίκηση του αλάθητου. Δεν είναι κανείς παντογνώστης και τίποτα αναμφισβήτητο.
- * 4) Αποδέσμευση από προκαταλήψεις, δογματικές αντιλήψεις, μίσος και φανατισμό, που συνιχεύνει έριδες, έε ουχιωμένες, διάπληκτα εμφύτευσης και διενέξεις. Χρεώνεται κριτική με χρηματα στη λογική, απαλλαγή από τα πραγματικά.
- 5) Παρόμοιο πνευματικό επίπεδο των συνδιαλεγόμενων.
- * 6) Η αυτοκυριαρχία, η απουσία εριστικού πνεύματος και η ψυχική ηρεμία των διαλεγομένων, η ευγένεια (απουσία χειρονομιών, οργισμένου και υβριστικού ύφους, αλαζονείας, ειρωνείας), η διάθεση για συνεννόηση, η σωφροσύνη, η σύνεση. Να αφήνουμε τον συνομιλητή μας να εκφράσει ολοκληρωμένα τις σκέψεις του και ύστερα να απαντούμε. Οι καλοί συζητητές είναι πρώτα απ' όλα καλοί ακροατές.
- 7) Η σαφήνεια. Επί διατάξεων των απόψεων.
- 8) Ακριβείς πληροφορίες και σχετικές με το θέμα.
- 9) Η καλή γνώση του θέματος/και η σφαιρική προσέγγισή του.
δια να τροφο δοτεί τον σταδιοδοχος με νέα ερωχεία
- * 10) Η ειλικρίνεια, η εντιμότητα, η ρεαλιστική επιχειρηματολογία, ορθολογισμός.
+ ανιδιοτέλεια, ανυπτεροβουλία
- 11) Η προσπάθεια να μην γίνονται πλατειασμοί και να μην ξεφεύγουν οι συνδιαλεγόμενοι από το θέμα.
+ σαφήνεια και συντομία επί των απόσοντων απόψεων, ώστε να μην μονοπαλέύται η ευχήτηση.

ΑΞΙΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

A) ΠΙΑ ΤΟ ΑΤΟΜΟ

Πνευματικός τομέας:

- 1) Οξύνει τις νοητικές ικανότητες και την κριτική αντίληψη, γιατί η εύρεση της αλήθειας μέσω του διαλόγου πραγματοποιείται μέσω λογικής διεργασίας.
- 2) Οδηγεί στην εύρεση της αλήθειας και στην απόκτηση της αυτοκριτικής και της αυτογνωσίας μέσω της ενδοσκόπησης. Έτσι, ο άνθρωπος καλλιεργεί τον αυτοσεβασμό και το σεβασμό για τους άλλους.
- 3) Δίνει τη δυνατότητα στο σκεπτόμενο άνθρωπο να διαμορφώσει τη δική του απροκατάληπτή και ελεύθερη γνώμη.

Κοινωνικός τομέας:

- 1) Με το διάλογο επιλύονται διαφορές και εξασφαλίζεται η ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων.
- 2) Κοινωνικοποιείται το άτομο με την ενεργό συμμετοχή τού στα κοινά, την αναγνώριση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων.
- 3) Αναπτύσσονται δεσμοί πραγματικής φιλίας.

Ηθικός τομέας:

- 1) Καλλιεργεί τις ηθικές αρετές, καθώς το άτομο αντιλαμβάνεται τις αδυναμίες του και επιδιώκει τη βελτίωσή του.
- 2) Με την αναζήτηση της αλήθειας και το σχηματισμό προσωπικών απόψεων, ο άνθρωπος διαμορφώνει την προσωπικότητά του.

Πολιτικός τομέας:

- 1) Πολιτικοποιεί το άτομο με τη δυνατότητα της ελεύθερης διατύπωσης των απόψεών του και την άσκηση κριτικής στην εξουσία.
- 2) Λαμβάνονται ορθότερες πολιτικές αποφάσεις.
- 3) Ο διάλογος ενισχύει την πολυφωνία και την ελευθεροστομία. Έτσι, υποστηρίζει το ιδανικό της δημοκρατίας.

Ψυχολογικός τομέας:

1) Η επικοινωνία απαλλάσσει από τη μοναξιά και την εσωστρέφεια, τονώνει την αισιοδοξία και την αυτοπεποίθηση.

2) Μειώνονται τα φαινόμενα βίας και εγκληματικότητας.

Οικονομικός τομέας:

Η επαγγελματική επιτυχία στηρίζεται στο διάλογο με τη μορφή της συνεργασίας.

2) ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Στον κοινωνικό τομέα:

1) Διασφαλίζεται η κοινωνική γαλήνη με την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες.

2) Παραμερίζει τη μισαλλοθοδοξία και το φανατισμό και ενισχύει τη συλλογικότητα, τον αλληλοσεβασμό και την αλληλεγγύη.

3) Αναπτύσσονται ορθές διαπροσωπικές σχέσεις, στηριγμένες στην ειλικρίνεια και την εντιμότητα. (Αναγκαίο στις μέρες μας που υπάρχει κρίση επικοινωνίας).

Σ.Σ. : Έτσι ευνοείται η κοινωνική πρόοδος.

Στον οικονομικό τομέα:

Παρατηρείται συνεχής οικονομική ανάπτυξη ως αποτέλεσμα της δημιουργικής συνεργασίας του κοινωνικού συνόλου.

Στον πολιτικό τομέα:

1) Πραγματώνεται η δημοκρατία, αφού ο διάλογος με τον πλουραλισμό των απόψεων αποτελεί την τεμπτουσία του πολιτεύματος. Με την κριτική ελέγχεται κάθε είδους αυθαιρεσία, κατοχυρώνονται τα ανθρωπίνα δικαιώματα, απονέμεται κοινωνική δικαιοσύνη και επικρατεί αξιοκρατία.

2) Στο διεθνή χώρο, μέσω του διαλόγου επιτυγχάνεται η παγίωση της παγκόσμιας ειρήνης, η επίλυση πανανθρώπινων διαφορών και παγκοσμίων προβλημάτων, η σύσφιξη των διεθνών σχέσεων.

Στον πνευματικό τομέα:

1) Αναπτύσσονται οι επιστήμες (συνεργασία επιστημονικής κοινότητας), τα γράμματα και οι τέχνες με τη συνεργασία και την ανταλλαγή απόψεων, που οδηγούν στην εύρεση της αλήθειας.

2) Ο διάλογος, όπως θεμελιώθηκε από τον Σωκράτη, συνεχίζει να αποτελεί την πιο αποτελεσματική διδακτική μέθοδο, γιατί οδηγεί στην καλύτερη αφομοίωση των θεμάτων που συζητούνται, επιτρέπει την κατάθεση των προσωπικών απόψεων και καλλιεργεί το αίσθημα ευθύνης.

3) Διευκολύνει τις πολιτιστικές ανταλλαγές.

Στον εθνικό τομέα:

Αποβάλλονται οι ακραίες εθνικιστικές αντιλήψεις με την ισότιμη και δημοκρατική συνεργασία των λαών για την αντιμετώπιση κοινών παγκόσμιων προβλημάτων.

Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

- 1) Οδηγεί στην αδράνεια, την παθητικότητα και την πνευματική νωθρότητα. Νεκρώνει τη σκέψη, την κριτική ικανότητα, τον προβληματισμό και οδηγεί στην αδιαφορία και τη μαζοποίηση.
- 2) Καλλιεργεί την καχυποψία, την αυθαιρεσία, την ανωριμότητα, το δογματισμό, το μονόλογο.

ΦΟΡΕΙΣ ΑΓΩΓΗΣ

- **Οικογένεια** : Το δημοκρατικό, συνεργατικό κλίμα, η έλλειψη επιβολής απόψεων και κυριαρχίας του φόβου.
- **Σχολείο**: Η έμφαση στην πνευματικότητα, στην παιδεία, η βιωματική κατάσταση του διαλόγου στην αίθουσα, η υγιής σχέση διδασκόντων-διδασκομένων.
- **Μ.Μ.Ε.**: Η ενίσχυση της αμφίδρομης λειτουργίας (πομπός-δέκτης), η αμερόληπτη και σφαιρική ενημέρωση.
- **Πνευματική ηγεσία**: Η διαφώτιση του κόσμου.

Διάλογος και Δημοκρατία

Διάλογος και Δημοκρατία σίναι έργα αλληλεγγύης.

Ο διάλογος υπάρχει, εγένον υπάρχουν οι κατελλήλες προϋποθέσεις και ευνοϊκό κλίμα χα την απρόσκοπτη διακίνηση των ιδεών, την ελευθερία σκέψης και έκφρασης, διλαδή εγένον υπάρχει δημοκρατικό πολίτευμα.

Αλλά και για την ύπαρξη της δημοκρατίας απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί ο διάλογος ως δεμενιασμό της διοικήσεως.

Ο διάλογος τρέφεται από τη δημοκρατία αλλά και την τρέφει. Για να υπάρχει ανθεμιστική δημοκρατία, σίναι ανάγκη να εγκεφωνεται ο πολίτης, να διεκπεντεται, να εκφράζει ελευθερία της ανθρωπότητος, να πείται και να παρει βιωτές αποφάσεις.

Κατάντηγν του διαλόγου ενημαίνει, και κατέργυνε της δημοκρατίας.

Διάλογος και Επιστήμη

Ο διάλογος προσθίει την επιστήμη. Όταν οι επιστήμονες ευχερούνται και εξετάζουν από κοινού τα αποτελέσματα των ερευνών τους, είναι πιο εύκολο να διαπιστώσουν τυχόν εμπάργκα και να συγκρίνουν εται βιωτά ευημεράσματα. Επει, αποφέρονται πλάνες, που υπορούν να καλύπτερήσουν τα εξελίξιρη της επιστήμης ή και να βλέψουν την ανθρωπότητα. Για τους λόγους αυτούς αλλιώτε οι επιστήμονες συναντούνται να πορίζουνται των εφενών τους και τα θέτουν υπό την κρίση των ευαρεστών τους, οργανώντας επιστημονικά διυέδρια ή πραγματοποιώντας αναλογική ανάψεων μέσα από επιστημονικά περιοδικά.

Επει, βρίσκονται σε διαρκή επικοινωνία και διάλογο μεταξύ της μελέτης της επιστημονικής κοινότητας.

Διάλογος και Τέχνη

Ο καλλιτέχνης, ως πνευματικός αντίρρων, σταδεύεται.

Διαδέχεται με τον αντικεμενικό, τον αισιοδοξό κάθε άπο του οποίο εμπίνεται και δέχεται ιδεολογίκες επιδράσεις.

Διαδέχεται με το έργο, το περιεχόμενό του, υε τις ιδées που περικλείονται σ' αυτό, υε τους ήπωσες του, υε τη γοργή του έργου του και τα σιεύτικά μέβα που χρησιμοποιεί, χειρικά υε την ποιητική πραγματικότητα που δημιουργεί.

Διαδέχεται υε τους αριστερούς του, προχενεστέρους και εύχρονους, καθώς μετέτα ρέματα και τεχνοτροπίες, τα έργα μεχάλων καλλιτεχνών και δέχεται αισθητικές επιδράσεις από αυτά ή καινοτούς εί.

Διαδέχεται, τέλος, υε φιλότεχνους αλλά και υε κριτικούς που αγοράζουν θεατά ή αρνητικά το έργο του.

Διάλογος και εκπαιδεύση

Η υγίης παιδαρική διαδικασία εξασφαλίζεται υε το διάλογο. Με το διάλογο σίνονται απαρχήεις σε ερωτήματα, λύνονται αλλά και προκαλούνται απορίες, συγκρούνται θέματα; ερμηνεύονται χειρότα, τεκμηριώνονται απόψεις και αναλέκεντονται επιχειρήματα. Η διαλογική διαδικασία είναι υγρασία της δικέψης και της έκφρασης. Μέσα από αυτήν τη διαδικασία ο δάσκαλος εκμετείται από τα ραδικά της χρήσης και τον οδηγεί σταδιακά στην πνευματική πρώτη.

Κατά τη διεξαγωγή του διάλογου οι πνευματικές λειτουργίες των ευρητικών (η γνήση, η προσοχή, η αριθμητική, η κρίση) βρίσκονται σε εφρύσερη, όπα να διατηρηθούν εύπτωχες ερωτήσεις και κυρίως όπα να δούνται και να τεκμηριωθούν αρθρές αναρρήσεις, υε λόγο 6αρή, περιεκτικό και πειθαρικό.

Διάλογος και διαπροσωπικές σχέσεις

Ο διάλογος γέρνει τα άτομα σε στεγνή επικοινωνία (συγκρότην, ερμηνεύονται, γρούνται, πειλαύνονται, παίρνονται αποφάσεις, συγκρούονται) και οπίγει σε μια πνευματική και ευαισθητική σχέση, η οποία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη δεβαμή της χρήσης των άλλων σε την αναγνώριση της αγιαστούς.